

การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา
Digital Literacy of School Administrators Affects Academic
Administration under Phra Nakhon Si Ayutthaya
Secondary Educational Service Area Office

ปติดา มั่นจิตร*

Pathida Manjit

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

Master of Education program (Educational Administration)

Faculty of Education, Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University

อัจฉรา นียมาภา**

Achara Niyamabha

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, ประเทศไทย

Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University, Thailand

E-mail: 76577023@aru.ac.th; a.niyamabha@gmail.com

Received: May 23, 2024

Revised: October 10, 2024

Accepted: October 26, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (๑) ศึกษาการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา (๒) เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา (๓) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา (๔) เพื่อศึกษาการรู้ดิจิทัลที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา

* นางสาวปติดา มั่นจิตร Miss Pathida Manjit นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา Student Master of Education program (Educational Administration) Faculty of Education, Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University.

** รศ.ดร.อัจฉรา นียมาภา Assoc.Prof.Dr.Achara Niyamabha อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ Thesis Advisor

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน ข้าราชการครูของโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา จำนวน ๑๓ โรงเรียน ๒๙๕ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ ๐.๙๘ และแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ ๐.๙๙ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) และค่าถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Multiple Regression Analysis) โดยวิธีเอนเทอร์ (Enter)

ผลการวิจัยพบว่า (๑) การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ในภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเข้าใจ รองลงมา คือ การสร้าง และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การใช้ ตามลำดับ (๒) การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ในภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดการเรียนการสอน รองลงมา คือ การวัดผลประเมินผล และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การนิเทศการศึกษา ตามลำดับ (๓) การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารงานวิชาการ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑ (๔) การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ประกอบด้วย การสร้าง การเข้าใจ การเข้าถึง และการใช้ โดยรวมกันพยากรณ์การบริหารงานวิชาการ ได้ร้อยละ ๘๑.๕๐

คำสำคัญ : การรู้ดิจิทัล; ผู้บริหารสถานศึกษา; การบริหารงานวิชาการ

Abstract

The objectives of this research were to: (1) study the level of digital literacy of school administrators under the Phra Nakhon Si Ayutthaya Secondary Educational Service Area Office, (2) to study the academic administration level of school administrators under the Phra Nakhon Si Ayutthaya Secondary Educational Service Area Office, (3) to study the relationship between digital literacy of school administrators and academic administration under the Phra Nakhon Si Ayutthaya Secondary Educational Service Area Office, and (4) to study digital literacy that affects the academic administration of school administrators under the Phra Nakhon Si Ayutthaya Secondary Educational Service Area Office. The research sample consisted of school administrators, and civil servant teachers total 295 persons of school in Phra Nakhon Si Ayutthaya Secondary Educational Service Area Office 13 schools. The research instrument was a questionnaire

of digital literacy of school administrators with a reliability of 0.98 and a questionnaire of academic administration of school administrators with a reliability of 0.99. Statistics data were examined using mean, standard deviation, Pearson's correlation coefficient, and normal multiple regression (multiple regression analysis) by the Enter method.

The research results found that (1) the digital literacy of school administrators under the Phra Nakhon Si Ayutthaya Secondary Educational Service Area Office overall was at an elevated level, the aspect with the highest average was understanding, followed by creating, and the lowest side average was using digital, (2) academic administration of school administrators under the Phra Nakhon Si Ayutthaya Secondary Educational Service Area Office overall, the average level was at a prominent level. The aspect with the highest average was teaching management, followed by evaluation. The aspect with the lowest average was instructional supervision, (3) overall digital literacy among school administrators was positively related to academic administration. The average level was high, statistically significant at .01, and (4) digital literacy of school administrators that affects academic administration under the Phra Nakhon Si Ayutthaya Secondary Educational Service Area Office overall. The average level was high. Statistically significant at the .05 consistencies of creating, understanding, accessing, and using include predicting academic administration at 81.50%.

Keywords : Digital Literacy; School Administrator; Academic Administration

บทนำ

ปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จากยุคแอนะล็อกไปสู่ยุคดิจิทัล ซึ่งสามารถค้นหาข้อมูลต่าง ๆ ได้รวดเร็วจากทั่วทุกมุมโลก ทำให้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทในชีวิตของมนุษย์ในหลาย ๆ ด้านอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทั้งการติดต่อสื่อสาร การทำงาน การทำธุรกิจ การทำธุรกรรม การเงิน การธนาคาร การซื้อสินค้า ฯลฯ จึงต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเรื่องการปรับตัวจากการเปลี่ยนผ่านเทคโนโลยี (Culture Shock) และเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดจากการใช้เทคโนโลยีที่ไม่เหมาะสม เช่น การสูญเสียความเป็นส่วนตัว ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การโจรกรรมข้อมูล การโจมตีทางไซเบอร์ เป็นต้น^๑ Digital Literacy หรือการรู้ดิจิทัล หมายถึง ทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบัน เพื่อให้สามารถใช้สารสนเทศอย่างมีวิจารณญาณ มีความสามารถในการ

^๑ สุภาพรณ อนุตรกุล, “ทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital literacy)”, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <https://erp.mju.ac.th/articleDetail.aspx?qid=๑๒๔๖> [๑๕ มกราคม ๒๕๖๗].

ประเมินและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม เพื่อสร้างสารสนเทศได้ด้วยตนเองโดยสามารถสื่อสารไปยังกลุ่มชุมชน เครือข่ายความรู้ มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันและสะท้อนกลับทางสังคมอย่างมีจริยธรรม^๒ เช่น คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ แท็บเล็ต โปรแกรมคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต และสื่อสังคมออนไลน์ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการสื่อสาร การปฏิบัติงาน และการทำงานร่วมกัน หรือใช้เพื่อพัฒนากระบวนการทำงาน หรือระบบงานในองค์กรให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยทักษะต่าง ๆ ทักษะความเข้าใจ และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลไว้ว่า คือ ทักษะในการนำเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบันมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการสื่อสาร การปฏิบัติงานและการทำงานร่วมกัน หรือใช้เพื่อพัฒนากระบวนการทำงานหรือระบบงานในองค์กรให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ ทักษะดังกล่าวครอบคลุมความสามารถ ๔ มิติ คือ (๑) มิติการใช้ (Use) (๒) มิติการเข้าใจ (Understand) (๓) มิติการสร้าง (Create) และ (๔) มิติการเข้าถึง (Access) ซึ่งทั้ง ๔ มิตินี้จะช่วยให้เข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ^๓ นั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการใช้ชีวิตในสังคมยุคปัจจุบัน ซึ่งเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ที่นับวันจะมีความยุ่งยากและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อเตรียมความพร้อมก้าวสู่การเป็นประเทศไทย ๔.๐ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความรู้ความเข้าใจในดิจิทัล เข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงบนโลกดิจิทัล มีการใช้ดิจิทัลในการบริหารจัดการสถานศึกษา รวมไปถึงนำดิจิทัลเข้ามาช่วยในการบริหารงาน มีการเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศเพื่อใช้ในการตัดสินใจในเรื่องการบริหารงาน มีการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการเลือกใช้สื่อดิจิทัลที่เหมาะสม รวมไปถึงการประมวลผลข้อมูลสารสนเทศในโลกดิจิทัล สามารถระบุได้ว่าสารสนเทศใดที่เชื่อถือได้ มีความรู้ในด้านจริยธรรมกฎหมาย และมารยาทและการใช้ดิจิทัล โดยสังเกตได้จาก (๑) เข้าใจ (๒) การใช้ (๓) การเข้าถึง (๔) การสร้างงานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษา เปรียบเสมือนดวงใจของสถานศึกษา มาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษามักจะพิจารณาจากผลงานด้านวิชาการเป็นสำคัญ เนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวกับหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสติปัญญา ความรู้ ความสามารถของผู้เรียน และการบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญในการปฏิรูปการศึกษา ซึ่งจะต้องขับเคลื่อนลงสู่สถานศึกษาโดยทันที มีแนวทางในการนิเทศติดตาม ส่งเสริมสนับสนุนประสิทธิภาพในการทำงานทั้งในด้านคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา ระบบประกันคุณภาพ การปฏิรูปหลักสูตร ปฏิรูปการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ที่ดี เพื่อสร้างความเข้มแข็งของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง^๔ ดังนั้น งานวิชาการ

^๒ ธิดา แซ่ชั้น และ ทศนีย์ หมอสอน, “การรู้ดิจิทัล: นิยาม องค์ประกอบ และสถานการณ์ในปัจจุบัน”, *วารสารสารสนเทศศาสตร์*, ปีที่ ๓๔ ฉบับที่ ๔ (ตุลาคม-ธันวาคม ๒๕๕๙): ๑๑๖-๑๔๐.

^๓ จินณวัตร ปะโดทั้ง, *ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษามืออาชีพ*, (อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ๒๕๖๑), หน้า ๒๘๑-๒๘๓.

^๔ ยุทธนา เกื้อกุล, “การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อสร้างผู้เรียนสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์”, *วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ๒๕๖๐), หน้า ๔๗-๑๒๘.

จึงเป็นงานที่มีความสำคัญสูงสุดใช้เวลาในการบริหารงานมากที่สุด ผู้บริหารโรงเรียนจำเป็นต้องบริหารงานวิชาการ เพื่อให้เกิดคุณภาพและเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียน ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องรับผิดชอบงานวิชาการเป็นอันดับแรก และต้องให้การสนับสนุน ส่งเสริม และติดตาม การทำงานของครู เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตร และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด^๕ ผู้บริหาร คือ ผู้ที่จะต้องเข้ามา มีบทบาทสำคัญอย่างมากและจะมีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อผลงานของบุคลากรทุกคนและองค์กรโดยรวม Thailand ๔.๐ เป็นยุคของการใช้ความรู้และนวัตกรรมทางเทคโนโลยีมาสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน คนที่มีความรู้ มีทักษะในการรับมือและสามารถปรับตัวเองให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้เท่านั้นจึงจะประสบความสำเร็จ ดังนั้นผู้บริหารในอนาคตจำเป็นต้องมีทักษะและสมรรถนะใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น^๖ สิ่งสำคัญผู้บริหารสถานศึกษาต้องสามารถใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลทั้งในด้านการบริหารสถานศึกษาและการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาตนเอง ครูผู้สอน ผู้เรียนและโรงเรียนให้มีคุณภาพการศึกษาที่สูงขึ้นและสอดคล้องกับการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ ๒๑ ผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลเป็นเรื่องจำเป็นที่ผู้บริหารสามารถเลือกใช้วิธีการที่สอดคล้องความถนัดและความเหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นโดยวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีที่ใช้อินเทอร์เน็ต เป็นฐานการเรียนรู้จากผู้บริหารที่ประสบความสำเร็จ

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ไปเป็นแนวทางในการบริหารงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็งในสถานศึกษาให้มีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพสูงขึ้นพร้อมก้าวเข้าสู่สังคมยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

๑. เพื่อศึกษาระดับการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา
๒. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา
๓. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา

^๕ นุชรี เนียมรัตน์, “การบริหารงานวิชาการของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้โรงเรียนสังกัดเทศบาลนครหาดใหญ่”, สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, (คณะครุศาสตร์: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่, ๒๕๖๒).

^๖ ปุณณัฐ มาเชค, “การพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาในยุค Thailand ๔.๐”, Journal of Information and Learning, ปีที่ ๓๒ ฉบับที่ ๓ (กันยายน-ธันวาคม ๒๕๖๔): ๘๓-๙๐.

๔. เพื่อศึกษาการรับรู้จิตสำนึกของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยมุ่งศึกษา ค้นคว้า เอกสาร แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้จิตสำนึกของผู้บริหารสถานศึกษาและการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

๑. ศึกษาเอกสาร ตำรา วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามและปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อดำเนินการ

๒. ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือสำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐาน แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้จิตสำนึกของผู้บริหารสถานศึกษา และแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ตามที่ได้ศึกษาและนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบและพิจารณาแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น แล้วนำแบบสอบถามไปหาคุณภาพของเครื่องมือโดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๕ ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) ซึ่งเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .๕๐-๑.๐ หลังจากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มทดลองที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษา ข้าราชการครูในสถานศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จำนวน ๓๐ คน นำแบบสอบถามที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach alpha) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ ๐.๘๘ หลังจากนั้นนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นแล้วไปสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้เพื่อนำผลมาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ในการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาตรวจนับจำนวน ๒๘๕ ฉบับ ทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูลทั้งหมดแล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และค่าถดถอยพหุคูณแบบปกติ โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้การแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ตอนที่ ๒ ผลการวิเคราะห์ระดับการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ค่าสถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ ๓ ผลการวิเคราะห์ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ค่าสถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการ บริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ค่าสถิติ ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ตอนที่ ๕ ผลการวิเคราะห์การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ค่าสถิติ ได้แก่ ค่าถดถอยพหุคูณ แบบปกติ

ผลการวิจัย

๑. การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ทั้ง ๔ ด้าน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.55$, $S.D.=0.56$) และเมื่อ พิจารณารายด้าน พบว่า การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการเข้าใจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.01$, $S.D.=0.54$) รองลงมาคือ ด้านการสร้าง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.54$, $S.D.=0.57$) ด้านการเข้าถึง อยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X}=3.53$, $S.D.=0.58$) ส่วนด้านการใช้มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.51$, $S.D.=0.56$) ตามตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวม

การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับการปฏิบัติ		แปลผล	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
๑. การเข้าใจ	๔.๐๑	๐.๕๔	มาก	๑
๒. การสร้าง	๓.๕๔	๐.๕๗	มาก	๒
๓. การเข้าถึง	๓.๕๓	๐.๕๘	มาก	๓
๔. การใช้	๓.๕๑	๐.๕๖	มาก	๔
รวม	๓.๕๕	๐.๕๖	มาก	

๒. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา พระนครศรีอยุธยา ทั้ง ๕ ด้าน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.01$, $S.D.=0.52$) และเมื่อ พิจารณารายด้านพบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการ

จัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$, $S.D. = 0.92$) รองลงมาคือ การวัดผลประเมินผล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$, $S.D. = 0.92$) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$, $S.D. = 0.92$) ด้านการพัฒนาและใช้สื่อนวัตกรรมเพื่อการศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$, $S.D. = 0.91$) ส่วนด้านการนิเทศการศึกษามีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$, $S.D. = 0.91$) ตามตารางที่ ๒ ตารางที่ ๒ แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวม

การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับการปฏิบัติ		แปลผล	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
๑. การจัดการเรียนการสอน	4.03	0.92	มาก	๑
๒. การวัดผลประเมินผล	4.02	0.92	มาก	๒
๓. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	4.01	0.92	มาก	๓
๔. การพัฒนาและใช้สื่อนวัตกรรมเพื่อการศึกษา	3.99	0.92	มาก	๔
๕. การนิเทศการศึกษา	3.99	0.91	มาก	๕
รวม	4.01	0.92	มาก	

๓. การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารงานวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับสูง ($r = 0.903$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑ โดยการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมมีความสัมพันธ์สูงสุดการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($r = 0.886$) รองลงมา คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ($r = 0.852$) และด้านที่มีความสัมพันธ์ต่ำที่สุดคือ ด้านการวัดผลประเมินผล ($r = 0.792$)

๔. การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง โดยตัวแปรที่ส่งผล คือ การสร้าง การเข้าใจ การเข้าถึง การใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ R เท่ากับ ๐.๙๐๘ มีค่าประสิทธิภาพในการพยากรณ์ R^2 เท่ากับ ๐.๘๒๕ มีค่าความคลาดเคลื่อนที่จะเกิดจากการพยากรณ์ SE_{est} เท่ากับ ๐.๒๘๖ ดังนั้น การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ การสร้าง การเข้าใจ การเข้าถึง การใช้ ส่งผลเชิงบวกต่อการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ได้ร้อยละ ๘๒.๕๐ อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา มีประเด็นที่ค้นพบและนำมาอภิปราย ดังนี้

๑. การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยาพบว่าด้านการเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาควรมีความสามารถในการเข้าใจและการคิดวิเคราะห์เพื่อการประเมินดิจิทัล โดยมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์จะทำให้องค์กรได้รับประโยชน์และลดความเสี่ยงต่อการดำรงชีวิตในยุคดิจิทัล รวมไปถึงความเข้าใจในเนื้อหาที่สะท้อนออกมาจากดิจิทัลที่มีผลต่อการรับรู้ ความเชื่อ ความรู้สึกเกี่ยวกับโลกรอบตัว รวมทั้งการมีความรับผิดชอบต่อสังคมดิจิทัล ความสามารถในการเรียนรู้และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีแนวคิดวิธีการใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ส่งเสริมครูให้สามารถปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพทันต่อการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเมณิศา ศรีวิชัย^๗ ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารต้องมีทักษะที่เข้าใจบริบทและประเมินสื่อดิจิทัล เพื่อให้สามารถตัดสินใจสื่อดิจิทัลและสื่อที่พบบนโลกออนไลน์รวมถึงการตระหนักว่าเทคโนโลยีเครือข่ายมีผลกระทบต่อพฤติกรรมและมุมมองความเชื่อและความรู้สึกเกี่ยวกับโลกรอบตัว สามารถพัฒนาทักษะการจัดการสารสนเทศเพื่อค้นหา ประเมิน และใช้สารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อติดต่อสื่อสาร ประสานงานร่วมมือและแก้ไขปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศุทธิณี พงษ์ใหญ่^๘ ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต ๒ ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาในการรับรู้และเข้าใจบทบาทของเทคโนโลยีดิจิทัลที่จะนำมาพัฒนากระบวนการทำงาน หรือระบบงานในองค์กรให้พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลและจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยาพบว่าด้านการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจ เป็นส่วนสำคัญที่สุดในสถานศึกษา ผู้บริหารมีการใส่ใจและตระหนักในการกิจ รู้จักปรับปรุงตนเอง รู้และเข้าใจงานวิชาการอย่างถ่องแท้ รวมทั้งพัฒนางานวิชาการให้ก้าวหน้าทันต่อการจัดการศึกษาในยุคปัจจุบันนอกจากนี้ได้รับความไว้วางใจ การยอมรับนับถือจากชุมชน สังคม

^๗ เมณิศา ศรีวิชัย, “การศึกษาการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย”, *การศึกษาค้นคว้าอิสระมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยพะเยา, ๒๕๖๕), หน้า ๗๒.

^๘ ศุทธิณี พงษ์ใหญ่ และ สมใจ สืบเสาะ, “การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต ๒”, *วารสารวิชาการการจัดการภาครัฐและเอกชน*, ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๒ (มกราคม-เมษายน ๒๕๖๖): ๒๒๓.

อันจะนำมาซึ่งความภาคภูมิใจต่อความสำเร็จ ผู้บริหารโรงเรียนมีความรับผิดชอบงานวิชาการเป็นอันดับแรกและให้การสนับสนุน ส่งเสริม และติดตามการทำงานของครู เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตรและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดและเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ เป็นคนดี คนเก่ง มีปัญญามีศักยภาพ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพตามมาตรฐาน ตัวชี้วัด สมรรถนะ สำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรสถานศึกษา โดยจัดการเรียนการสอนด้วย วิธีการ รูปแบบที่หลากหลาย และเหมาะสมเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยวิธีการปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธัญดา ยงยศยิ่ง^๙ ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต ๓ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารมีการสนับสนุนให้มีสื่อการสอน และแหล่งเรียนรู้และส่งเสริมการวิจัยและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้และผู้บริหารส่งเสริมให้มีการพัฒนาห้องสมุด ห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการเรียนรู้ อีกทั้งผู้บริหารดำเนินวางแผนให้มีการจัดการเรียนการสอนที่มีเนื้อหาสาระและกิจกรรมที่สอดคล้องกับความสนใจความถนัดของผู้เรียน

๓. การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารงานวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับสูง โดยการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมมีความสัมพันธ์สูงสุดการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา รองลงมา คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านที่มีความสัมพันธ์ต่ำที่สุด คือ ด้านการวัดผลประเมินผล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการบริหารงานวิชาการถือว่า เป็นหัวใจและเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดในสถานศึกษา เพราะงานวิชาการประกอบไปด้วยงานที่สำคัญ ๆ ไม่ว่าจะเป็นงานหลักสูตรหรืองานจัดการเรียนการสอน งานวัดผลประเมินผล ซึ่งแต่ละงานจะเป็นตัวชี้วัดความก้าวหน้า และคุณภาพของสถานศึกษานั้น ๆ ดังนั้นแล้วการบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพนั้น จะช่วยให้สถานศึกษาสามารถขับเคลื่อนและพัฒนา ได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุตามเป้าหมาย โดยต้องใช้ทักษะทางเทคนิคในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและสื่อดิจิทัลต่าง ๆ เข้ามาช่วยเพื่อค้นหา ประเมิน สร้าง และสื่อสารสารสนเทศตามต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีจริยธรรม ซึ่งในปัจจุบันเทคโนโลยีดิจิทัลนับเป็นส่วนหนึ่งของการดำรงชีวิตประกอบกับแหล่งเรียนรู้และข่าวสารในรูปแบบดิจิทัลเกิดขึ้นมากมายสามารถเข้าถึงได้ง่ายและเรียนรู้ด้วยตนเองได้ตลอดเวลา จึงจำเป็นต้องตระหนักถึงการใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ถูกต้อง และสมเหตุสมผล รวมถึงมีจริยธรรมและรู้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและสื่อดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พยุงศรี เย็นเปี่ยม^{๑๐} ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง

^๙ ธัญดา ยงยศยิ่ง, “การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต ๓”, การค้นคว้าอิสระมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, ๒๕๕๙), หน้า ๑๒๓.

^{๑๐} พยุงศรี เย็นเปี่ยม, “การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา”, การศึกษาค้นคว้าอิสระมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, ๒๕๖๔), หน้า ๑๒๑-๑๒๓.

การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษาและชุมชนเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นของสถานศึกษาให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และผู้บริหารร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้องวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษาเพื่อกำหนดจุดเน้นอีกทั้งผู้บริหารจัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นของสถานศึกษาเพื่อนำไปจัดทำรายวิชาพื้นฐานหรือรายวิชาเพิ่มเติม และผู้บริหารจัดทำ คำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อจัดประสบการณ์และกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียน

๔. การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา คือ การสร้าง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารมีความสามารถในการสร้างเนื้อหาและมีประสิทธิภาพการติดต่อสื่อสารโดยใช้ความหลากหลายของสื่อดิจิทัลเป็นเครื่องมือ การสร้างสื่อดิจิทัลมีความหมายมากกว่าความสามารถในการใช้โปรแกรมประมวลผลหรือเขียนอีเมล รวมถึงความสามารถในการปรับการสื่อสารกับสถานการณ์และผู้รับสารการสร้างและติดต่อสื่อสารโดยใช้สื่อผสม เช่น ภาพ วิดีโอและเสียงประกอบอย่างมีประสิทธิภาพและมีความรับผิดชอบประกอบกับเนื้อหา เว็บไซต์ที่ผู้เรียนสร้าง เช่น บล็อกและเวทียสนทนา วิดีโอและภาพถ่ายร่วมกัน เล่นเกมทางสังคมและรูปแบบอื่น ๆ ของสื่อสังคม แนวคิดนี้ยังตระหนักถึงสิ่งที่เป็นความรู้ในโลกดิจิทัลที่ไม่เพียงแต่สร้างความชำนาญทางด้านเทคโนโลยีเท่านั้น แต่ยังคำนึงถึงจริยธรรม การปฏิบัติทางสังคมและการสะท้อนสิ่งที่ฝังอยู่ในการเรียนรู้ การใช้เวลาว่างและการใช้ชีวิตประจำวันรวมถึงใช้ความรู้ดิจิทัลในการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไข การเรียน การสอนของนักเรียนให้ได้ผลดี มีประสิทธิภาพมากที่สุด เช่น งานด้านหลักสูตร การจัดแผน การเรียน การจัดการการเรียนการสอน การจัดครูเข้าสอน การพัฒนาการเรียนการสอน การพัฒนาบุคลากร ทางด้านวิชาการ การวัดและประเมินผล รวมถึงการนิเทศการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฤทธิกร โยธสิงห์^{๑๑} ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานการณ์ ชีวิตวิถีใหม่ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า สื่อสังคมออนไลน์เป็นรูปแบบที่กำลังเป็นที่นิยมอย่างมาก คือ เครือข่ายสังคมออนไลน์ซึ่งเป็นปัจจัยที่ทำให้การประชาสัมพันธ์สามารถทำได้อย่างรวดเร็วในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งบทความ รูปภาพ วิดีโอ และยังสามารถนำมาแบ่งปันให้ผู้อื่นได้รับรู้โดยผ่านทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ และผ่านช่องทางสื่อสารดิจิทัล เช่น เฟสบุ๊ก (Facebook) ยูทูบ (YouTube) ทวิตเตอร์ (Twitter) และไลน์ (Line)

^{๑๑} ฤทธิกร โยธสิงห์, “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานการณ์ ชีวิตวิถีใหม่ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์”, วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ, ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๓๘ (มกราคม-มีนาคม ๒๕๖๕): ๑๕๑.

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

๑. การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์สูงสุดในการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาควรเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อปรับใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและพัฒนาองค์กร ด้วยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างถูกต้อง เหมาะสม และมีประสิทธิภาพ

๒. การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในด้านการสร้าง ดังนั้นผู้บริหารควรสร้างเครื่องมือสื่อดิจิทัลที่หลากหลาย สร้างสื่อสารด้วยการใช้ Rich media เช่น ภาพ วิดีโอ และเสียง และการใช้ดิจิทัลที่มีความหลากหลายในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการสร้างสรรค์กับดิจิทัลมีความหมายมากกว่าความสามารถในการใช้โปรแกรม หรือการเขียนอีเมล

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

๑. ผู้บริหารควรมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับดิจิทัลและนำไปใช้ในสถานศึกษาและนำไปพัฒนางานวิชาการให้ดีขึ้น รวมไปถึงการให้ครูนำดิจิทัลไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

๒. ผู้บริหารควรรู้ดิจิทัลที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอน เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้และข่าวสารในรูปแบบดิจิทัล สามารถเข้าถึงได้ง่ายและเรียนรู้ด้วยตนเองได้ตลอดเวลา

๓. ผู้บริหารควรศึกษาการรู้ดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานด้านต่าง ๆ ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

บรรณานุกรม

จิณณวัตร ปะโดทัง. ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษามืออาชีพ. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัย

ราชภัฏอุบลราชธานี, ๒๕๖๑.

เมณิศรา ศรีวิชัย. “การศึกษาการรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเชียงราย”. การศึกษาค้นคว้าอิสระมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยพะเยา, ๒๕๖๕.

ธิดา แซ่ซัน และ ทศนีย์ หมอสอน. “การรู้ดิจิทัล: นิยาม องค์ประกอบ และสถานการณ์ในปัจจุบัน”. วารสารสารสนเทศศาสตร์. ปีที่ ๓๔ ฉบับที่ ๔ (ตุลาคม-ธันวาคม ๒๕๕๙): ๑๑๖-๑๔๐.

ธัญดา ยงยศยิ่ง. “การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษายะลา เขต ๓”. การค้นคว้าอิสระมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. ๒๕๕๙.

นุชรี เนียมรัตน์. “การบริหารงานวิชาการของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนสังกัดเทศบาลนครหาดใหญ่”. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. คณะครุศาสตร์: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่, ๒๕๖๒.

ปุณณิษฐา มาเชก. “การพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาในยุค Thailand ๔.๐”. Journal of Information and Learning. ปีที่ ๓๒ ฉบับที่ ๓ (กันยายน-ธันวาคม ๒๕๖๔): ๘๓-๙๐.

พยุศรี เย็นเปี่ยม. “การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดยะลา”. การศึกษาค้นคว้าอิสระมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. ๒๕๖๔.

ยุทธนา เกื้อกุล. “การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อสร้างผู้เรียนสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์”. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ๒๕๖๐.

ศุทธิณี พงษ์ใหญ่, สมใจ สืบเสาะ. “การรู้ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต ๒”. วารสารวิชาการการจัดการภาครัฐและเอกชน. ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๒ (มกราคม-เมษายน ๒๕๖๖): ๒๒๓.

ฤทธิกร โยธสิงห์. “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานการณ์ ชีวิตวิถีใหม่ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์”. วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ. ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๓๘ (มกราคม-มีนาคม ๒๕๖๕): ๑๕๑.

สุภาพรณ อนุตรกุล. “ทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital literacy)”. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <https://erp.mju.ac.th/articleDetail.aspx?qid=๑๒๔๖> [๑๕ มกราคม ๒๕๖๗].

อัคริมา บุญอยู่. “Digital Literacy เรื่องใกล้ตัวที่ควรรู้”. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : http://lib3.dss.go.th/fulltext/dss_knowledge/bsti-11-60-DigitalLiteracy.pdf [๑๕ มกราคม ๒๕๖๗].